

der kan tilgodese deres behov, både når det gælder beskæftigelses- og rodemateriale. Dette krav gælder imidlertid først fra den 1. juli 2005, fordi de staldsystemer, der blev anvendt i 2000 på lovens ikrafttrædelsestidspunkt, ikke alle var lige velegnede til anvendelse af halm som beskæftigelses- og rodemateriale. Det betyder bl.a., at hvis man under den tidligere regering bare havde sagt: Der er nul overgangsperiode – ja, så ville vi have haft et enormt gyllehåndteringsproblem. Derfor valgte man altså at give svineproducenterne 5 år til at finde en praktisk, anvendelig løsning, hvor man både kunne sikre dyrene beskæftigelses- og rodemateriale og undgå gyllehåndteringsproblemer. Det behandlede vi her i Folketingssalen, og Folketinget var enigt om, at det var rigtigt at have en 5-årig overgangsperiode.

Direktivet indeholder krav om, at svin skal have permanent adgang til en tilstrækkelig mængde materiale, som de kan undersøge og rode i. Direktivet indeholder imidlertid ingen overgangsperiode for så vidt angår de krav, der handler om smågrise, avls- og slagtesvin, og derfor skal kravet om permanent adgang til beskæftigelses- og rodemateriale opfyldes allerede nu for disse dyrs vedkommende. På den baggrund er alternativer til halm som beskæftigelses- og rodemateriale blevet særlig aktuelt.

Kl. 21.20

For så vidt angår drægtige søer og gylte, indeholder direktivet en længere overgangsperiode, så der er ingen problemer i forhold til disse svin på nuværende tidspunkt.

Landsbrugsraadet har så oplyst, at undersøgelser viser, at ophængte manipulerbare og destruerbare materialer er mindst lige så attraktive for svin at beskæftige sig med som f.eks. halm. En undersøgelse, der blev gennemført i 2002, viser, at reb er et brugbart alternativ til halm. Grisene udviste med andre ord den samme interesse for ophængte reb som for halm. Desuden medførte reb et lavere aggressionsniveau end halm, fordi flere grise på én gang kunne få adgang til rebene end til en halmautomat, hvortil der er en lidt konkurrerende adgang. Ulempen ved reb er dog, at det er ret dyrt for svineproducenterne.

På den anden side har Dyrenes Beskyttelse tilkendegivet, at reb ikke kan gøre det ud for rodemateriale, idet grisene skal kunne manipulere med materialet samt tygge på det.

Regeringen vil med lovforslaget sikre, at direktivet bliver gennemført korrekt. I direktivet står der, at dyrene skal kunne rode i materialet, og derfor er der i bemærkningerne til lovforslaget præciseret, at det manipulerbare materiale skal tildeles på gulvet, så dyrene kan rode i det.

Vi har til gengæld også måttet sige, at vi må være realistiske og forholde os til virkeligheden. Vi har i dag i de danske stalde et staldsystem, som ikke uden videre kan give dyrene mulighed for at få halm som beskæftigelses- og rodemateriale, uden at vi får store gyllehåndteringsproblemer.

Derfor er det regeringens opfattelse, at reb efter omstændighederne kan opfylde kravet om beskæftigelses- og rodemateriale. Vi har dog sagt, at hvis reb skal kunne opfylde det krav, skal det delvis ligge på gulvet, og det skal også være en type reb, som dyrene kan manipulere med, bide i stykker og tygge på. Der er flere forskellige typer reb, men det er noget af det, som det er meget, meget væsentligt at få præciseret.

Da spørgsmålet om det her rodemateriale er en ret kompleks problemstilling – og som jeg også allerede har tilkendegivet og forklaret, hvorfor Folketinget for få år siden valgte den her overgangsperiode – har vi også måttet erkende, at det nok er et område, hvor vi bliver nødt til at have mere forskning.

Regeringen har derfor i 2002 iværksat et forskningsprojekt ved Forskningscenter Foulum for at undersøge potentielle beskæftigelses- og rodematerialer og alternativer til halm som beskæftigelses- og rodematerialer. Der er derfor håb om, at forskerne sammen med svineproducenterne kan finde frem til en mere optimal løsning.

Jeg har gjort lidt ud af det her, fordi hr. Kristen Touborg spurgte til det. Jeg kan godt forstå, at der har været lidt forvirring om, hvad der menes. Nu har jeg forsøgt at forklare, hvad der er grundlaget for, at vi har prøvet at finde en dyrevelfærdsmæssig fornuftig løsning, som ikke er en løsning, der giver gyllehåndteringsproblemer.

Derudover er jeg naturligvis indstillet på under udvalgsarbejdet at besvare de spørgsmål, der måtte være, herunder også hvis hr. Kresten Touborg – det gælder selvfølgelig også alle andre medlemmer, der interesserer sig for denne her sag – har flere sådan mere detaljerede, tekniske spørgsmål til, hvordan direktivet fungerer, og hvordan det implementeres.